

Petak, 7. april 2006.
Svedok Slavoljub Kačarević
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.51 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Još uvek važi zakletva koju ste položili kada ste počeli da svedočite. Gospodine Boroviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro jutro. Ja sam Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića. Prvo pitanje za svedoka. Pre nego što ste otišli za Vukovar da li ste znali koji je bio razlog intervencije JugosloVanceke narodne armije u Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, znao sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam to saopštite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Razlog je bio pojava naoružanih formacija koje su držale Vukovar ilegalno, da kažemo, pod svojom kontrolom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste tada čuli da to ima neke veze sa kasarnom u Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jeste, bila je i kasarna u Vukovaru. To je već bila česta pojava da se kasarne JugosloVanceke narodne armije na teritoriji Republike Hrvatske drže u okruženju naoružanih civila. I vojska je često imala problema da te kasarne obezbedi i da eventualno evakuiše vojnike odande.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U Vukovaru je bio sličan slučaj.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kada ste vi saznali za tu informaciju? Pre nego što ste pošli toga dana da pravite intervju ili mnogo ranije, kada je već počela intervencija?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Mnogo ranije, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Evo ja imam ovde pred sobom vašu izjavu koju ste dali OTP-u (Office of the Prosecutor), a imam i ovaj intervju, pa ukoliko budem tražio da se bilo šta pročita, da vam olakšam. Ili vi već to imate kod sebe?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Imam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Juče ste izjavili da ste slikali u blizini bolnice pognule ljude. Rekli ste da vam je u jednom momentu vojnik branio, ali ste nakon toga izjavili da je situacija razrešena i da ste vi obavili to fotografisanje. Da li to znači da u trenutku kada fotografišete zgrade, ljude, da vam u tom trenutku niko nije branio od vojske? Da ste mogli to slobodno da radite u tom trenutku.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste na transkriptu, strana 7.289, redovi 9 do 11, izjavili da pre nego što ste počeli intervju sa kapetanom Radićem u onoj polusrušenoj kući, da je toga dana vojska odlazila iz Vukovara, je li tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da je to bio razlog što ste čekali Radića skoro sat vremena da dođe u tu kuću?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: On je tu došao samo da se pozdravi?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pre nego što ste počeli intervju, izjavili ste da je Radić bio cenjen oficir JugosloVanceke narodne armije i da je zato i bila preporuka da bi dobro bilo upravo sa njim napraviti intervju, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta su vam još rekli, pored toga, što je cenjen oficir? Da li su vam rekli da je bio hrabar? Da li su vam rekli da je bio... da je tražio

disciplinu, da je bio odgovoran? Šta su vam u tom pravcu rekli za Radića pre nego što ste počeli intervju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike tako. Sad se tačno ne sećam, ali to je otprilike utisak. Znači, tamo je on predstavljen kao jedan uzoran oficir JNA i da je to upravo razlog zbog koga bi trebalo da se sretnemo s njim i da razgovaramo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U intervjuu koji ste uradili delimično se to pominje. Moje pitanje glasi, da li ste tokom razgovora došli do saznanja da je on bio protiv pljačke i ubijanja i da je upravo preko 40 dobrovoljaca udaljio sa fronta da se ne bitim stvarima bavili? Da li vam je poznato?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Poznato. To i piše u tekstu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li ste vi stekli takav utisak da je on stvarno tako se i ponašao u vreme ratnih sukoba?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Na mene je on ostavio dobar utisak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete ko vas je uveo u taj razgovor sa Radićem? O čemu treba da pričate, šta je on radio na frontu? Da li vas je neko uvodio u taj razgovor?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Mislim da nije niko, ali nisam siguran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali pre nego što započete razgovor da li ste znali na kojoj je on dužnosti bio u JNA u tom trenutku i za vreme vukovarskih ratnih dešavanja?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam znao. To sam saznao tom prilikom kada smo pravili intervju. Sad, nisam siguran da li mi je on to rekao ili neko od ljudi koji su bili tu. Ali ja nisam prethodno znao ni na kom je on mestu, ni šta radi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, saznali ste da je on komandir jedne čete JugosloVanceke narodne armije, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe ste juče opisali onaj oštećeni tenk koji ste videli na Petrovoj Gori. Moje pitanje glasi. Da li ste pored toga videli i oštaćene zgrade na tom prostoru gde se nalazila kuća u kojoj ste vršili intervju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je oštećenih zgrada, kako ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete to malo bliže opisati, pošto ste bili tu na licu mesta?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa u kom smislu bliže? Nekih se detalja sada ne sećam. Ono šta je sigurno, to je da su skoro sve ili najveći broj zgrada bio oštećen. Ja mislim da su sve bile oštećene. Da nije bilo nijedne koja nije bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. A da li su vam ti ljudi tu, dok vi intervjujete, rekli ko je to uradio? Pripadnici Zengi ili neke druge ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Neke druge formacije ili ko?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ili kako su ih oni nazvali?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nije mi niko rekao ništa ko je to uradio. O tome nije bilo reči. Ali kako su nazivali pripadnike druge strane, to su uglavnom Zenge ili ustaše. To su bili nazivi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste imali bilo kakav razgovor, sem ovoga o čemu ste nam juče ispričali, u pogledu tih hrvatskih paravojnih formacija koje čusmo kako su nazivali? Gde su im bile glavne linije odbrane? U kojim su poznatim objektima bili? Da li ste neka saznanja u tom pravcu stekli tu na licu mesta? Evo konkretno, da li su vam govorili o snajperistima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je, bilo je reči o snajperistima, ali sada osim onoga šta piše u tekstovima koji su izašli, ja se detalja ne mogu da setim. Davno je to ipak bilo, 15 godina. Tako je. Bilo je reči o snajperistima i o tome gde su sve bile raspoređene snage i gde su se nalazila njihova skloništa, utvrđenja i tako dalje. Ali detalje o tome ne mogu da se setim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li se sećate da li je neko, vezano za snajperiste, pominjao streljački klub u Vukovaru i da su upravo glavni regruti tih snajperista bili iz tog streljačkog udruženja, koje je bilo poznato pre rata u Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Bilo je reči o tome ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pominjano je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli, ne samo za vreme intervjeta, već za vreme vašeg boravka tada, a i kasnije kada ste nakon toga dolazili u Vukovar, da su pored Zengi i policije na hrvatskoj strani, u vreme 1991. godine, bili pripadnici HOS-a, da je bilo paravojnih jedinica iz inostranstva, da je bilo puno stranca i da je praktično u Vukovaru... Da li ste vi čuli, bio veliki broj dobrovoljaca iz svih gradova Hrvatske? Da li ste to kasnije saznali?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, saznao sam i za strance i za dobrovoljce iz drugih gradova. Sa nekim od tih stranaca sam ja uspeo da napravim kasnije i neke razgovore u zatvoru u Mitrovici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li biste malo bliže rekli iz kojih to zemalja, kako su oni dolazili u Vukovar? Šta ste vi saznali kao novinar istraživač u to vreme?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam imao priliku da sretnem jednog Holanđanina i jednog Amerikanca koji su zarobljeni u borbama oko Vukovara i obojica su tvrdili da su došli tu manje više kao avanturisti, samostalno, bez ičije organizacije i da su se tu našli u tim borbama po nekom svom ličnom opredeljenju na toj strani na kojoj su i zarobljeni. I to je otprilike bilo sve. Od njih nije moglo da se sazna ništa više o detaljima njihovog dolaska.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste tada imali informaciju da su oni bili plaćeni, da su ih nazivali stranim plaćenicima tamo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Imao sam informaciju o tome.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ću vas pitati nešto vezano za osobu koju ste vi nazvali Štuka. Da li znate kako se zove ta osoba?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znam kako se zove, ali nisam je ja tako nazvao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali da ne čitate, da li znate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Petković, ali ne mogu da se setim imena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Juče ste izjavili da nakon... U trenutku kada ste obavili intervju u toj polurazrušenoj zgradbi, da je negde u blizini vaš kolega obavio intervju sa tim Štukom. Moje pitanje glasi, da li to znači da vi tog dana niste videli tog Štuku?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sad da li nam možete objasniti, pošto ste izjavili juče takođe, na pitanje mog uvaženog kolege Smitha i kolege Domazeta, da je on dolazio više puta, a najmanje jedanput u vašu redakciju. Da li nam možete reći kod koga je dolazio u vašu redakciju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa zaista ne znam tačno kod koga, ali prepostavljam kod onoga sa kim je pravio razgovor, znači kod onoga novinara koji je potpisao razgovor s njim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koje je to godine bilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ili krajem 1991. godine ili početkom 1992. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A otkud vam ta informacija ako niste sigurni da je sa vama razgovarao? Da je dolazio Štuka i zašto je to tako bilo značajno da se vama prenese i da vi to danas saopštite nama na Sudu, odnosno juče? Konkretno, da li je on dolazio da traži da o njemu pišete ili je možda dolazio da vam preti zbog nečega? Pokušajte da se setite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim koji je bio tačan razlog njegovog dolaska. Neko mi je rekao da je on dolazio i to sam zbog nečeg zapamtio. Nije bilo nikakvih... Daljih informacija nemam o tome.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Hvala. Na transkriptu, strana 7.304, redovi od 17 do 19, rekli ste da ste dva, tri puta odlazili u Vukovar, a razlog odlaska nakon ovih ratnih operacija, odnosno oslobođanja Vukovar je bio da ste vodili delegacije stranih novinara, kao i pripadnike različitih stranih političkih institucija da im pokažete grad, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Moje pitanje glasi. U kom svojstvu ste vodili ove predstavnike stranih političkih institucija?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U svojstvu spoljnog saradnika jedne firme koja je organizovala njihov dolazak. To je znači, jedna domaća firma sa mešovitim kapitalom i oni su imali neke kontakte u Americi i dovodili te ljude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih vas ipak zamolio da kažete koja je to firma? Mislim da vam to neće štetiti.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Firma je "ABC produkt", tako se zvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste vi te kooperativne američke firme bili jedno vreme direktor ili urednik?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Bio sam kasnije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bili ste kasnije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Bio sam posle tih šetnji po Vukovaru i tako... kasnije, negde od 1995. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta je ta firma radila? Ukratko, znači ne želim da širim priču, "ABC produkt" u trenutku pre nego što ste vi preuzeli? Šta je ona radila?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ona se bavila, znači, od početka devedesetih godina transportom, trgovinom i grafičkom proizvodnjom. To su otprilike bile tri glavne delatnosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. E sad, da li nam možete objasniti otkud interesovanje te firme da ona obilazi Vukovar i da proverava šta se desilo za vreme ratnog dešavanja, od strane te političke delegacije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa zbog toga što je ta firma organizovala dolazak ljudi iz Amerike, oni su im isplanirali i tok boravka ovde. Između ostalog i posetu Vukovaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad nam još saopštite koja je to politička delegacija, kako se zove, koliko ste puta sa njima bili u Vukovaru, da li su vas, izvinite na pitanju, zbog toga platili?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je bila nezvanična i neformalna delegacija u kojoj je bilo nekoliko službenika koji su se predstavili kao saradnici u kancelarijama raznih kongresmena u Vašingtonu i neki novinari. Znači, ja se sećam novinara *Washington Times* i *Voice of America*.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisu me platili za to osim što su pokriveni troškovi puta. Nisam imao neke posebne honorarre.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li u to vreme... Da li ste čuli za novinara Jovana Dulovića?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jovana Dulovića? Da, čuo sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on u to vreme sarađivao sa tim političkim organizacijama o kojima govorite i koje ste tada vodili u Vukovar?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A sa kojim jeste? Što vam je poznato?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa nije mi poznato sa kim je sarađivao, zaista.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. A da li poznajete novinara Anastasijevića?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je on sarađivao sa ovim političkim organizacijama koje ste nam pomenuli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, mislim da sa njima niko nije imao vezu ovde. Oni su bili zaista jedna grupa koja je došla sasvim drugim kanalom. Njihovo interesovanje je bilo očigledno, a i to da su ovde zaista prvi put bili i da nikoga ne znaju i da nemaju naročita predznanja. Tako da ne verujem da su imali i neke druge kontakte, osim ovih koje smo im mi obezbedili, a... To bi bilo sve.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu, hvala. Juče ste takođe izjavili da ste pokazivali, između ostalog, i hotel "Dunav" koji je bio simbol tog razrušenog grada. Ako ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: On je bio jedan od najpoznatijih detalja. To su nekako svi zapazili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ako bih vam ja rekao da postoje informacije da je u tom hotelu bio takozvani Dunavski vod, to jeste komanda paravojnih formacija još od drugog meseca 1991. godine, da je tu bilo mnogo stranaca u različitim uniformama? Da li se prisećate kada ste bili na Petrovoj Gori da su vam ovi sagovornici upravo rekli da su hotel "Dunav" držale ustaše sve vreme?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je pominjano i to je bilo tako poznato. Ja lično nisam proveravao taj detalj, ali je to bilo kao neko opšte mesto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, možemo se složiti oko ove moje konstatacije, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Verujem da da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U mesecima oktobar, novembar mesec 1991. godine, da li ste čuli da li je u Srbiji izlazio list koji se zove "Ekspres politika"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je u to vreme 1991. godine taj lis ... Ja se izvinjavam. Samo u transkript nisu prevodioci čuli. Odgovor je glasio: "Da".

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U to vreme 1991. godine list "Ekspres politika" da li je bio režimski list, ako znate šta to znači?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znam šta to znači i valjda ne treba da objašnjavam, ali jeste, bio je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji je tada bio režim na vlasti u Srbiji ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tada ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U Srbiji 1991. godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tada je na vlasti bila znači Socijalistička partija Srbije i predsednik te stranke bio je predsednik Srbije, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: On se zove kako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Slobodan Milošević.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto kažete da ste čuli za novinara Jovana Dulovića, da li znate da je on u to vreme izveštavao za "Ekspres politiku" sa vukovarskog ratišta? Da li vam je to poznato?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, izveštavao je za taj režimski list. Čini mi se da smo se složili?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate ko je Aleksandar Vasiljević?
SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta nam možete reći o tome?
SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To je general jugosloVanceke vojske. U jednom periodu bio je šef Vojne obaveštajne službe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li imate bilo kakva saznanja o tome da li se on mešao u uređivačku politiku, vezano za pisanje o vojsci?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa tako precizno nemam pouzdana saznanja. Pričalo se svašta. Ono što prilično dobro znam jeste da je imao dobre kontakte sa nekim redakcijama. Neke ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kao na primer?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Neke redakcije su imale sa njim mogućnosti da dobijaju nezvanične izjave, da se sreću i tako dalje, kao na primer, redakcija "NIN"-a. To mi je poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznato da je imao dobro kontakte upravo i sa ovom "Ekspres politikom" koja je tada izveštavala to što sam vam... sa vukovarskog ratišta?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To mi nije bilo poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U to vreme?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, evo, ima jedna greška u transkriptu gde piše list "Knin", a treba da piše "NIN". Ako može samo kroz ovu moju konstataciju da se smatra ispravljenim. Hvala. Tekst koji je vezan za Miroslava Radića, kako glasi naslov tog intervjua? Pogledajte?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Rat mi se zgadio" glasi naslov.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je tako. "Rat mi se ogadio".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi učestvovali u uređivačkom smislu da to bude glavni naslov ovog intervjua? Samo malo... Izvolite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jesam, da. To je naslov koji sam ja stavio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Sad bih vas zamolio da uzmete taj intervju, pa da nađete pitanje drugo, koje ste postavili Radiću koje glasi: "Kako je izgledalo vaše ratovanje?". Jeste li pronašli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste pročitali prva dva pasusa? Šta je izjavio kapetan Miroslav Radić, znači u vašem intervjuu i molim vas da to polako pročitate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Prvih dana naišli smo na izuzetno jak otpor protivnika. Mesecima su se pripremali za borbu pre nego što smo mi došli. Očekivali su napad armije, ukopali su se, napravili saobraćajnice u zemlji da bi mogli da se kreću između zaslona i utvrđenja. Dobro su se maskirali i bili teško uočljivi. Ovo je prvo moje iskustvo ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li može sporije, oprostite.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. "Ovo je prvo moje iskustvo u ovakvom ratovanju. Znanja sam imao, ali je iskustvo nešto sasvim drugo."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Juče ste na pitanje kolege tužioca pročitali prva dva pasusa. To je pitanje poslednje koje glasi: "Danas, kada napuštate Vukovar, koja je za vas najveća pouka iz ovog ratovanja?", pa bih ja zamolio, pošto neće dugo, da pročitate ne prva dva koja ste juče čitali, nego treći, četvrti i peti pasus. Ali molim vas polako i to bi bio kraj mog ispitivanja, da obradujem Pretresno veće.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Onaj ko je započeo ovaj rat i ko je zapodenuo sukobe između naroda, jer ovde je bio gotovo verski rat između pravoslavnih i katolika, ko je to zapodenuo, njega bi trebalo staviti u sredinu i tući ga i sa jedne i sa druge strane. Ne znam koliko ima smisla uputiti apel, ne znam koliko bi to bilo ostvarljivo, ali nijedan rat, bez obzira kakvog je karaktera, sem onih oslobođilačkih, ne može doneti sreću nikome. Mora zaviti u crno majke, žene, decu. Ja sam ispratio svog rezervistu koji je iza sebe ostavio troje dece od kojih najstarije nema više od osam godina. Postavlja se pitanje zbog čega je on poginuo. Zbog čijih ideja, zbog čijih fantazija. Ne jedino on, nego mnogo takvih ljudi. Ova stvar morala bi da se reši političkim putem, dogовором, jer sve je bolje nego rat. Međutim, u čoveku postoji nešto, ja ne znam, rat mi se ogadio. Nikome ne bih poželeo da dođe u situaciju u kakvoj smo mi bili za ova dva meseca. Teško je to ispričati, teško je to i objasniti. To je doživljaj koji

traje neprekidno. Nijedan moj san nije bio upućen porodici, deci, roditeljima, nekom mirnom životu. Ja sam ovde i u snu brinuo samo o vojsci. To je opsesija. Teško breme i osećanje i teško napušta čoveka. Sad ne znam kako će se ponašati kada odem u Beograd."

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja bih baš ovako s ovim krajem intervjuja i završio i to bi bio moj doprinos ovom ispitivanju. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala najlepše gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro dan poštovani Sude i svima u sudnici. Dobar dan gospodine Kačareviću.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam advokat Novak Lukić i u ime tima Odbrane Veselina Šljivančanina ja ću vam sada postavljati neka pitanja. Majte na umu da mi govorimo istim jezikom, a da prevod mora da stigne i do onih koji nas ne razumeju, pa zastanite malo kad čujete moje pitanje, pre davanja odgovora. Ja sam uglavnom i koncipirao pitanja da možete mi odgovoriti vrlo kratko sa da ili ne. A ako nešto traži pojašnjenje, to ćete svakako moći da kažete. Juče ste posvedočili da u ovo vreme, koje je, da kažem, relevantno za ovaj Sud, vi ste bili novinar u listu "Intervju". Da li je bila neka posebna oblast koju ste vi pokrivali u svom radu u odnosu na to što je, da kažem, rad tog lista, znači intervjuisanje poznatih ličnosti?

SVEDOK KAČAREVIC – ODGOVOR: Pa mi smo se trudili da radimo sve što je potrebno. Ja sam pretežno radio političke teme i teme iz ekonomije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste posvedočili da ste u to vreme bili novinar. Ja sam našao podatak da ste bili i član kolegijuma?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo sačekajete.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam u to vreme znači član kolegijuma, što je neka vrsta uredničkog statusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U odnosu na vukovarsku operaciju za koju mi znamo da je trajala od avgusta pa nadalje, 1991. godine novembra. Da li je bio neki član vaše redakcije koji je stalno bio na vukovarskom ratištu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Bilo je nekoliko članova redakcije koji su uglavnom redovno izveštavali za svaki broj lista sa tog ratišta, ali ja nisam bio ni u jednoj prilici dotle.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A dakle, koliko vidim, u svakom broju listu je bilo nešto što je za vas, bilo za čitaoca interesantno, a odnosilo se na vukovarsko ratište?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne baš u svakom broju, ali bilo je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste imali pored tih kolega, kontakte i sa kolegama iz drugih redakcija koji su išli na vukovarsko ratište, u smislu informacija šta se tamo zaista dešava?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Imali smo kontakte i sa drugima. Razmenjivali smo ta neka saznanja, neproverene vesti i o tome se zaista dosta pričalo u to vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste bili u prilici u to vreme da pratite izveštaje stranih medija o vukovarskom ratištu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa prilično retko. Znači, u to vreme izveštaje stranih medija mogli smo da dobijemo, ukoliko su ih domaći mediji prenosili i ono što smo mi pratili u redakciji, to je bila strana štampa, ali tamo o Vukovaru nije bilo mnogo tekstova. Naročito u magazinima slabo se o tome pisalo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Složiće se sa mnom da je posebna pažnja na informacije iz Vukovara bila poslednjih dana borbenih dejstava i nakon oslobođanja. Znači, da kažemo, u tom periodu od sredine novembra pa nadalje, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Interesovanje za Vukovar je raslo kako se bližio taj kraj borbi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je tih dana, ja će reći čak 19. jedanaestog, bila jedna informacija prilično senzacionalna o tome kako jedna italijanska novinarka otkrila da je u jednom obdaništu pronađeno 40 leševa beba, dece? Da li se sećate da je ta vest bila tih dana vrlo aktuelna?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sećam se. Kako da ne. Ta vest je ostala i do danas aktuelna. Mislim da se još vode neki sporovi na sudu oko toga šta je tu bilo tačno i

ko je koga obmanuo i da li je to istina. Znači, u ono vreme ta je vest odjeknula zaista kao bomba i naravno da su svi žeeli još podataka o tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posebno u našim medijima, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Posebno u našim, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas vraća pamćenje da je 19. novembra, odnosno tih dana i Cyrus Vance kao lični izaslanik generalnog sekretara Ujedinjenih nacija (United Nations), posetio Vukovar? Da li se toga sećate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sad se sećam. To mi je malo izbledelo, ali sad se sećam kad ste me podsetili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas ovo kao stručnjaka novinara. Pred ovim Sudom smo čuli svedočenje da je tom prilikom Šljivančanin uperio pušku u Cyrusa Vancea, sprečivši ga na taj način... da mu pokaže da želi da ga spreči da ide ka bolnici. Da li bi to po vama, kao novinaru, bila jedna senzacionalna vest ako novinari prate takvu posetu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sigurno. Sigurno da bi bila. A ja ne verujem da se to desilo. Ali prvi put čujem za to. Ali da se dogodilo, to bi sigurno bila vest koja ne bi mogla da se sakrije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je Jugoslovenska narodna armija omogućila u to vreme nekim medijima, pa čak i stranim, da direktno sa prve linije fronta prave reportaže? Konkretno *Sky News*. Da li vam je o tome nešto poznato?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za to, ali ne znam detalje. Znam da je bilo pokušaja da se stranim medijima obezbedi pristup i bolji nego domaćim, upravo da bi se sprečilo netačno izveštavanje. Ali detalje o tome da li je bio *Sky News* i šta su dobili, to zaista ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste odgovarali na pitanja kolege Domazeta o odnosu vlasti i medija, pa ste rekli otprilike, kako sam ja shvatio, da je vlast u to vreme na neki način vršila kontrolu medija uglavnom kroz mogućnost kontroliše postavljanja... kadrovsku politiku u medijima. Tako sam ja shvatio da je bilo.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Tako bi najkraće moglo da se opiše ta kontrola nad medijima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I faktički medij se smatrao slobodnijim ukoliko nije imao, da kažem, u toj svojoj kadrovskoj uređivačkoj politici više dodira sa vlašću, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste u par reči tužiocu objasnili profil lista "Intervju". To je znači bio dvonedenljnik, magazin, koji je po vama, želeo čitaocu da upozna sa što više ličnosti za koje uređivačka, da kažem, politika ili uredništvo tog lista smatra da su interesantni. Ko je bio osnivač lista "Intervju"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Novinsko preduzeće "Politika".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Faktički je "Intervju" bio jedno od "Politikinih" izdanja, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Da li ste čuli za Žiku Minovića? Ko je bio taj čovek tada?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U to vreme on je bio direktor, mislim, da je bio i glavni urednik "Politike", dnevnog lista "Politika" i direktor čitave kompanije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ispravka na zapisnik. Radi se o čoveku koji se zove Žika Minović. Vi ćete se složiti sa mnom da je on u to vreme važio za čoveka koji je bio veliki sledbenik politike Slobodana Miloševića, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Glavni i odgovorni urednik lista "Intervju" je tada bio Petar Janković, koliko sam ja našao, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. On je nešto pre toga postavljen na mesto glavnog urednika. Nekoliko meseci ranije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A Dragan Vlahović je bio zamenik glavnog i odgovornog urednika, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. On je prethodno bio glavni urednik, pa je onda postavljen novi glavni urednik, a on je zamenik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ime tog Dragana Vlahovića ste pomenuli da je bio jedan od lica koji je bio sa vama u Vukovaru u ovoj grupi od vas tri novinara i fotoreportera, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li je vaša redakcija dobila obaveštenje ili vi lično da li ste čuli da je 21. novembra u Vukovaru bila organizovana od strane Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu, službe za informisanje velika konferencija za štampu i obilazak novinara vukovarskog područja. Da li se sećate toga?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko sam ja shvatio, vaše interesovanje, mislim na časopis, da tako kažem, je nastalo nakon prikazivanja onog video snimka, odnosno televizijskog zapisa o sukobu Šljivančanina i predstavnika Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) u Vukovaru, 20. novembra, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja ču sada zamoliti, opet uz asistenciju Tužilaštva, da pogledamo kratko dokaz koji smo već toliko puta gledali pred ovim Sudom, eksibit 318. Sada ćemo da pogledamo... Pardon Kačareviću... jedan kratak video zapis.

(Video snimak)

Nicolas Borsinger): Ja sam navikao na bolju saradnju sa vojskom nego danas.

Veselin Šljivančanin: Nego danas? O čemu se radi?

Nicolas Borsinger: Pukovnik zna u čemu su problemi. Evo ga pukovnik.

Nebojša Pavković: Istaknite problem? Istaknite problem molim vas?

Nicolas Borsinger: Problem je u tome što vidim kako se vojnici šetaju po ulici i da prolaze kamioni... Pogledajte tamo.

Veselin Šljivančanin: Sad sam ja otvorio taj most za saobraćaj.

Nebojša Pavković: Taj most nije bio otvoren za saobraćaj.

Veselin Šljivančanin: Jeste čuli vi gospodine ...

Nicolas Borsinger: Moje kolege su bile tamo.

Veselin Šljivančanin: Ako vas gospodine zanimaju... obezbeđuju moji vojnici, onda to je sve zbrinuto. Ako vas ne zanima što ginu moji mladi vojnici, koji imaju 18 godine, 19 i 20, vi niste onda ovde dobrodošao čovek. I gospodine, ovde su i večeras ginuli moji vojnici. I gospodine ovde je rat.

Nicolas Borsinger: To znam ...

Veselin Šljivančanin: I mi se trudimo da obezbedimo svima vama bezbednost i mir, a vi meni ističete probleme. Ako vam se ne sviđa izvolite, vratite se. Idite tamo где vam se sviđa. I sramota me je da se tako ponašate prema mene. Sve što ste tražili, ja sam vam sve dao.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Kačareviću, da li je to taj, kako vi kažete, čuveni snimak? Juče ste tako ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, to je taj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste... Koga prepoznajete na ovom snimku, odmah će vas pitati?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Šljivančanina, znači majora Šljivančanina i pukovnika Pavkovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam htio da vas pitam. Da li pored Šljivančanina vidite još nekog od oficira. U to vreme pukovnika Pavkovića, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi imamo ovde informaciju, a čak mislim i da se vidi i datum koji je napisan na snimku. To je inače... Možete li reći da li vidite s koje televizije je skinut taj zapis? Da li ste primetili možda?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne nisam prmetio odakle je to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Mi imamo informaciju da je to emitovano 20. novembra u večernjem "Dnevniku". Pitaću vas nešto drugo. Da li se sećate u to vreme da je na "Televiziji Beograd" u programskoj šemi iza televizijskog "Dnevnika" išao takozvani "Dnevnikov dodatak"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je bila suština "Dnevnikovog dodatka"? Šta je bio programski karakter? Šta je činilo tu emisiju? Da li se sećate uopšteno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa uopšteno to je imalo naglašeno propagandni karakter, ukoliko je... Zavisi šta su oni birali kao glavnu temu. Ali u to vreme najčešće je bilo reći o sukobima koji su počeli da se proširuju. Znači, govorilo se o

borbenim dejstvima, o sudbinama izbeglica, o ispovestima ljudi koji su preživeli ratne strahote.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažete: "Propagandni karakter". Možemo li za Pretresno veće da kažem nešto šta je za nas verovatno prilično nesporno. U to vreme "Televizija Beograd" pod čijom je kontrolom i medijskim uticajem bila?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Televizija je bila pod direktnim uticajem vrha vlasti u to vreme i to Slobodana Miloševića i njegovih najbližih saradnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ćete se setiti da je taj "Dnevnikov dodatak", zavisno od tema i interesovanja, često trajao jako dugo, pa i do 23.00 ako bi počinjalo oko 20.00? Ta emisija nije imala neki strogi tajming. Da li se toga sećate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, u odnosu na ovaj snimak koji smo sada videli, kakvo je vaše sećanje, kakva je bila reakcija u našoj javnosti? Našoj, mislim da kažem, srpskoj javnosti u to vreme kada se taj snimak prikazao na televiziji. Mislim na reakciju medijske javnosti i političke javnosti.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Osnovni utisak je bio da je ta izjava bila veoma zapažena. Znači, taj televizijski prilog prosto svi su videli. I Šljivančanin je odjednom postao veoma poznat zbog tog televizijskog priloga. Najveći deo javnosti pozitivno je ocenjivao tu njegovu izjavu i taj stav koji smo videli u ovom prilogu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ćete se, da se vratim opet u to vreme, znači novembar 1991. godine i jesen 1991. godine, da li ćete se složiti sa mnom ako tvrdim da u to vreme mediji u Srbiji, posebno režimski, da tako kažem, nisu bili previše naklonjeni međunarodnim institucijama, nevladinim organizacijama, posebno na način kako su se te institucije odnosile prema konfliktu u bivšoj Jugoslaviji... sa aspekta naše vlasti?

prevodioci: Molimo advokata da ponovi poslednji deo pitanja, prevodilac nije uspeo da zabeleži

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moraću da ponovim. Izvinjavam se prevodiocima. Znači, moje pitanje da u to vreme mediji u Srbiji nisu blagonaklono prikazivali nastupe međunarodnih institucija, raznih nevladinih organizacija i takvih ustanova, pre svega, zbog odnosa tih institucija prema konfliktu u Jugoslaviji, a sa pozicija naših medija inače javnosti političke? Ja ne znam da li je jasno pitanje?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Meni jeste. Da. Tako je. Možemo da se složimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možemo takođe složiti da je u medijima i javnosti, opet ču se vezati više za političku javnost, postojao određeni animozitet, kako stranih posmatrači i mediji obaveštavaju... izveštavaju o JNA i ulozi JNA u konfliktu u Jugoslaviji?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, u to vreme naša javnost je tek počela da se suočava sa uprošćenim prikazivanjem zbivanja u našoj zemlji i to je izazivalo prilično nezadovoljstvo u javnosti, to pojednostavljinjanje i ta crno-bela slika koja nikad nije bila, u stvari, potpuna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kao čovek iz medija da li možete potvrditi da propaganda koja je vršena preko medija, da li je po vama ona bila organizovana ili stihiska? Mislim na medije naše.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite na naše medije, ona je bila sasvim spontana i zbog toga često krajnje neproduktivna. A za strane medije ne znam. Oni su delovali bolje organizovano i efektnija im je bila propaganda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste videli taj nastup Šljivančanina i ostale njegove nastupe koji su se tih dana vrtili po televiziji, da li ste stekli utisak da je u odnosu, to ste juče otprilike i pomenuli, pa vas konkretnije malo pitam, da je to sada jedan oficir JNA potpuno drugačiji u odnosu kako se do tada JNA odnosila prema javnosti, neko ko je vrlo jasno i jednostavno komunicirao sa medijima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa tako je. Znači, postoji bar nekoliko objašnjenja zbog čega je Šljivančanin tada privukao pažnju javnosti, a ova koju ste vi pomenuli su sigurno među njima. Znači, rekao sam, on je bio prvi oficir koji se pojavio u toj ulozi da znači ne sedi u nekoj kancelariji ili izdaje neko saopštenje ili se obraća preko pisanih saopštenja. Znači, ljudi su imali priliku da vide kako izgleda taj oficir JNA u Vukovaru, a onda je i govorio o nečemu šta je tada bilo zaista tema koja okupira pažnju javnosti. To je znači, odnos međunarodnih organizacija i faktora u odnosu na taj sukob u Vukovaru, gde je Šljivančanin otprilike i rekao ono što veliki deo javnosti osećao, pa je zbog toga i tako dobro prihvaćena ta njegova izjava i on postao tako popularna ličnost.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li grešim ako tvrdim da je i medijima i javnosti trebalo sada, nakon pobjede, koja je tako zvana tada u Vukovaru, da se nađe heroj koji će biti materijalizovan i da je Šljivančanin bio idealan čovek za to?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakva je... Da li se sećate kakva je bila reakcija u vašoj redakciji među kolegama kada ste videli taj snimak? Verovatno se komentarisao, pre odlaska u Vukovar.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, taj snimak je izazvao komentare svuda i o njemu se zaista pričalo i reakcije su bile... U svakom slučaju, nepodeljeno to je privuklo pažnju i izazvalo interesovanje. I mi smo procenili da bi bilo dobro da tog čoveka predstavimo detaljnije publici, upravo zato što u tom trenutku jednostavno svi su saznali za majora Šljivančanina, a da niko nije znao ništa o njemu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I još samo jedno pitanje vezano za ovaj snimak. Da li vam prolazi kroz sećanje da je ovaj snimak i kasnije prikazivan na našoj televiziji iako je pod uticajem vlasti bila, kada je htio da se prikazuje odnos međunarodne zajednice prema JNA, odnos prema onome kako se shvata JNA i njena uloga u konfliktu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, ja mislim da je taj snimak bezbroj puta emitovan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste, preći ćemo i na intervju, ali još jednom da kažem, više uopšte nije pitanje, iz razgovora s njim, kako u tom intervjuu, a i kasnije kad ste imali, a rekli ste da ste imali kontakte sa njim, da li ste stekli utisak da je Šljivančanin čovek koji otvoreno želi da govori o svim pitanjima koja mu se postavljaju? Da li ste stekli utisak da on želi ili ne želi otvoreno da razgovara, posebno s medijima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, od prvog susreta moj utisak je bio da je on veoma otvoren, neobično otvoren za zanimanje i struku kojoj pripada. Mi dотle nismo imali uopšte dobra iskustva sa oficirima. Veoma je teško bilo sa njima uspostaviti javni kontakt za medije. Inače to je uvek bilo skopčano sa brojnim dozvolama. Onda su ti razgovori bili krajnje uopšteni, birokratski, praktično nezanimljivi za objavlјivanje. Šljivančanin je od tog prvog susreta, pa i kasnije kroz naše susrete pokazivao jednu zaista nesvakidašnju otvorenost i spremnost na razgovor o svim temama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A u odnosu na sam sadržaj teksta, pa i ovog dijaloga, da li vas je u to vreme interesovalo da dalje istražite te njegove reči sa tog mosta: "I ove večeri su ginuli moji vojnici", u tom smislu, da li vas je nešto oko povoda njegovog takvog nastupa interesovalo da proverite i da o tome nešto napišete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sada sećam, mislim da smo o tome razgovarali, da to nije ušlo u tekst, tako da ne bih mogao detalja da se prisetim. Ali

mislim da se sećam da smo pričali na tu temu i možda bih mogao, ali nepouzdano je sećanje, da sada nagađam šta je to, u stvari, bilo i koji je bio povod za ovakvo reagovanje. Ali ne sećam se pouzdano.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ima o tome jedan mali deo u tekstu, ali ja sam mislio generalno da li vas je zanimalo da obrađujete tu temu. Da li vas je zanimalo, što se kaže, da čujete drugu stranu, da vidite kakva je reakcija Međunarodnog crvenog krsta bila i da li su nakon toga od strane Međunarodnog crvenog krsta išla neka saopštenja povodom tog konflikta? Da li se sećate toga?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se šta je dalje bilo sa tim spornim slučajem. Ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tadašnji stav, da kažem, redakcije nije bio usmeren u to da se obavi eventualno razgovor sa nekim iz Međunarodnog crvenog krsta? To nije ulazilo u koncept tada vašeg zanimanja za ovaj slučaj, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Možda i jeste, ali ne mogu da se setim. Kad danas razgovaramo o tome, ima logike da smo pokušali i sa drugom stranom da pričamo, ali sad se ne sećam da li smo to uradili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ono šta vas je u tom trenutku, kada ste videli snimak i odlučili u redakciji da odete do Vukovara, zanimalo je da dođete do tog čoveka koji je kasnije nazvan baš od strane vašeg lista "Vitez iz Vukovara", je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste ga tom prilikom, ne vi, nego prepostavljam, glavni i odgovorni urednik, zbog važnosti cele teme, odlučili i da stavite na naslovnu stranu tog broja gde je objavljen intervju, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li grešim ako tvrdim da je vaša želja da što pre, već to veče kada je brigada stigla u Beograd, znači, kako ste nam rekli, 24. novembra uveče, obavite taj razgovor s njim da biste pretekli neke druge konkurentske listove, sa tim razgovorom i sa informacijama. Je l' se sećate toga? Konkretno, magazin "Nin".

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Šljivančanin nije, znači, izazvao samo našu pažnju. I pošto je u tim konkurenčkim odnosima, intervju imao hendikep kao dovonedenjli list, mi smo zaključivali broj u ponedeljak i to je bio naš poslednji rok da

stavimo bilo koji tekst u taj broj, zbog toga smo žurili da to obavimo u tom roku. A znali smo da i druge redakcije pokušavaju isto to, što nam je bio dodatni problem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I taj intervju, naslovna stranica, intervju, kao i ovi ostali natpisi o kojima smo razgovarali, su obavljeni, da tako kažem, u to vreme, prazničnom broju, 29. novembra 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, u samom... Uzmite za trenutak članak, znači intervju sa Šljivančaninom koji nosi naslov "Povratak ratnika". Ja prepostavljam da ova dva prva pasusa pre prvog pitanja je neki vaš tekst, kako ste ga zatekli i razlozi zbog čega ste se odlučili za intervju sa njim, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I tu ste vi konstatovali u prvom pasusu da je: "On postao svakako jedan od najpoznatijih oficira JNA zahvaljujući televizijskim izveštajima sa ratišta, koji su ga prikazali kao vrsnog vojnika i odlučnog starešinu". Ovaj vaš zaključak je znači tada postojao na osnovu onih snimaka o kojima ste izgradili sliku o njemu, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste pri tom utisku ostali i nakon upoznavanja s njim i nakon razgovora sa njim?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste iz razgovora s njim stekli utisak da ga je iskreno pogodilo razaranje grada i stradanje toliko civila i boraca?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste iz razgovora s njim stekli utisak da ga je on bio ponosan što je Jugoslovenska narodna armija bila višenacionalna? To čak стоји u tekstu, nego interesuje me kako... kakav je vaš... vaše shvatanje njegove izjave o tom delu bilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, Šljivančanin je tada sasvim iskreno i otvoreno zastupao ideje bratstva i jedinstva i nosio simbole JugosloVanceke narodne armije koji su već počeli da bivaju zamenjivani. On je i dalje imao zvezdu petokraku i ostavljao utisak čoveka koji to radi sa uverenjem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Taj simbol zvezde petokrake, zastave SFRJ je u to vreme već bio malo anahron, već je bilo nešto u odnosu na čak i pozicije u JNA bio takav da nije imao toliko veliku popularnost, je l' tako? Uopšte projugosloVancetvo u to vreme.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Druga strana u Vukovaru imala je sopstvenu zastavu sa simbolima Nezavisne Države Hrvatske iz Drugog svetskog rata, što je izazivalo posebnu nervozu i strah kod stanovništva, ali i u redovima gde je bila jugoslovenska vojska ti simboli dotadašnje Jugoslavije su bili dosta poljuljani. Znači, bilo je dobrovoljaca i vojnika koji nisu želeli više da nose oznake JugosloVanceke narodne armije i stavljali su neke svoje simbole razne, kakve je ko već voleo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' tako? Ja bih zamolio Sekretariat (Registry) da stavimo na ekran, a ovom prilikom želim da zahvalim Sekretarijatu što je tako ekspeditivno nam pomogao da se uradi elektronska verzija... Ovo je... Pitaćemo svedoka šta je uostalom, 3D010062. Ja sam juče tužioca upoznao sa tim dokumentom i mislim da neće biti smetnje da ga prokomentarišemo. Gospodine Kačareviću, možete li nam reći šta je ovo što sada vidimo na ekranu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To je naslovna strana magazina "Intervju", broj u kome je objavljen razgovor sa Šljivančaninom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate kada je načinjena ova fotografija?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Trebalо bi da je to fotografija koja je napravljena u noći kada smo radili intervju, znači 24. uveče, 24. novembra uveče.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 20. novembar 1991. godine je tada bio zvanično još dan Republike, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: 29.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 29. Šta sam rekao? 29. Hoćete pročitati šta piše ovo crvenim slovima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je najava na naslovnoj strani "Intervjua". Piše "Veselin Šljivančanin, vitez iz Vukovara"

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vidite dobro na ovom amblemu... Prvo, šta je amblem i da li možete videti šta piše? Ako treba, pomoći ćemo ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Vidim. Znači, to je amblem u boji, jugoslovenska zastava sa petokrakom. To je zastava SFRJ, Jugoslavije i iznad zastave to i piše: "SFR Jugoslavija".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate tokom vašeg boravka u Vukovaru da li je ovo bio čest amblem na uniformama oficira i vojnika?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Zaista je bilo raznih uniformi. Oficira smo najmanje sreli, ali bilo je raznih i raznih amblema, tako da zaista ne mogu da se setim da li je to bilo često ili ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Iz onoga šta sam ja pročitao u tom, da kažem, uvodu vašeg teksta, vidim da ste vi faktički s njim obavili razgovor, da je on tek stigao, tako ja zaključujem iz ovog da ste videli da tu još leže razbacani komadi vojne opreme, puška, opasač... tako piše. Da li ste stekli utisak da je on tek tada doputovao sa ratišta?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, zbog toga je to i napisano ovde i ja sam imao takav utisak i mislim da je on tačan. Znači da je major Šljivančanin upravo stigao u Beograd i možda pola sata ili sat kasnije smo mi došli kod njega i razgovarali. Znači, u sobi gde smo razgovarali bili su očigledni tragovi skorog dolaska.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih predložio da se ova fotografija, časni Sude, uvede u dokaze ako Tužilaštvo nema primedbi.

TUŽILAC SMITH: Nemamo primedbi, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 358.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li ste manje više završli? Da li bi vam odgovaralo da sada napravimo pauzu?

ADVOKAT LUKIĆ: Imam svakako još pitanja, ne puno. Ali bih postavio još samo par pitanja da završim s ovom temom, pa da onda posle pređem na još neka pitanja.

SUDIJA PARKER: Svakako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli juče tužiocu da se sećete da vam je Šljivančanin pomogao, da tako kažem, kada ste bili prvi koji ste ušli u Beli dvor. Samo za Pretresno veće da objasnimo pojam "Beli dvor", čija je to bila rezidencija pre vašeg ulaska? Zašto nije moglo da se uđe i čija je to bila rezidencija?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Beli dvor je pre Drugog svetskog rata bio kraljevska kuća dinastije Karađorđević, a posle rata korišćen je kao rezidencija jugoslovenskog maršala Josipa Broza. Dakle, dugo vremena on je bio jedno od tajanstvenih zdanja o kome su kružile glasine, ali je malo ko imao priliku da vidi kako to izgleda, kako izgleda unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste samo "pre rata", pre Drugog svetskog rata?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pre Drugog svetskog rata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I još jedno pitanje i završićemo sa ovom temom. Da li se sećate kakav je... da li ste imali ikad saznanja o tome kakav je bio odnos gospodina Šljivančanina prema maršalu Titu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa sad bih mogao po sećanju da kažem. Ali nisam siguran da je on imao negativan odnos prema maršalu, mada ne znam. Nismo o tome raspredali detaljno, a i ako jesmo, to je davno bilo.

ADVOKAT LUKIĆ: Možda možemo sada da napravimo pauzu, časni Sude

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, vidim da ćemo danas da imamo ili tri sasvim kratke sesije ili dve duže, a onda ćemo da završimo malo ranije. Zato što smo počeli malo kasnije, ne možemo da imamo tri kraće sesije. Da li bi bilo praktičnije da imamo dve sasvim normalne? Šta vi mislite? Vidim na licima prisutnih odobravanje. U tom slučaju, mogli biste sada da nastavite i da završite ispitivanje svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ: Pa ja imam otprilike još pola sata.

SUDIJA PARKER: Nastavite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Preći ćemo na sam intervju gospodine Kačareviću, sa Šljivančaninom. Ono šta ja vidim iz teksta, vi ste mom klijentu postavili, izbrojao sam, pet pitanja. I osnovna tema intervjua faktički je bio sukob između Šljivančanina i predstavnika Međunarodnog crvenog krsta. To je bio onaj fokus vašeg interesovanja, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste prethodno, pre intervjuja, bili u Vukovaru i videli sve ono šta ste nam opisivali. Deo vaših tih utisaka je objavljen i na onim fotografijama. Ja ne znam da li kod sebe imate taj deo sa fotografijama koje ste vi objavili uz taj intervju tom prilikom u časopisu. To su dve stranice crno-belih fotografija. Da li to možda imate kod sebe?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Imam, ali je otisak loš. Mada znam otrprilike o čemu se radi. Sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo bih pročitao komentar. Ja pretpostavljam da je to komentar uredništva koji ide uz te fotografije, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja čitam tekst, a vi pratite da li čitam pravilno: "Novinari "Intervjua" zatekli su se jedini u Vukovaru minule nedelje u nekoliko dvorišta u blizini vukovarske bolnice, kada su pripadnici JNA zbrinjavali leševe 93 nedužne žrtve ustaškog terora. Uz razumevanje vojnih starešina, novinari su načinili desetine fotografija, dokumenata stravičnog pokolja žena, dece i staraca". Samo jedno pitanje će postaviti vezano za ovaj tekst. Termin "ustaše", "ustaški teror" je bio tada prilično odomaćen i u medijima, kada su se time označavale, da kažem, suprotne strane, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bio je prilično odomaćen, a i koristili su ga... znači, hrvatske naoružane formacije su same sebe tako nazivale često.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je tu u Vukovaru bilo branjeno da bilo s kime obavljate razgovore, dok ste bili?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Iz vašeg svedočenja čuli smo da vas je kroz grad do tog mesta blizu bolnice vodio lokalni čovek koji poznaje ulice, da ste išli i zaobilaznicama, da su čitave ulice bile neprohodne. Da li sam ja dobro shvatio da ovi oficiri koji su se začudili vašem prisustvu tu, su pre svega, bili zabrinuti za vašu bezbednost zbog tih mina koje još nisu bile uklonjene?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Oni su nam rekli da je taj teren opasan, da još ima zaostalih mina i da ne bi smeli tu da budemo kao civili, da je to još uvek područje koje samo vojska kontroliše i raščišćava i da oni ne smeju da nas ostave tu, jer neće da odgovaraju za eventualne posledice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to se odnosi na taj reon u blizini same vukovarske bolnice?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada da se vratim na intervju. Vi u samom intervjuu niste ni jedno pitanje postavili na osnovu toga šta ste tog dana videli u Vukovaru, a šta je kod vas, pretpostavljam, sigurno izazvalo veliku pažnju, sve te slike koje ste videli u Vukovaru. To nije bila želja da se obradi u tom intervjuu kao tema?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste bili upoznati sa činjenicom da su tada patolozi sa "VMA" iz Beograda već radili u Vukovaru na tim telima koje ste i vi videli, da su tih dana intenzivan rad imali oko leševa?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Upravo zato i nismo o toj temi razgovarali, jer je već dotle bilo dosta nagađanja i nepouzdanih podataka o žrtvama, o njihovom poreklu, pa pošto je tada već počela vojna stručna ekipa za patologiju i identifikaciju tih leševa, da radi, mi smo jednostavno hteli da sačekamo da vidimo kakvi su zvanični, stručni nalazi o svemu tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tokom samog intervjeta, kako ste juče posvedočili, vi ste vodili sigurno beleške, a izjavili ste da mislite da je moguće i da je tonski snimano, ali da to niste sigurni. Tužilac vas je pitao za trajanje intervjeta sa Radićem. Vi ste izjavili da je intervju sa Šljivančaninom počeo negde oko 22.00. Da li se sećate koliko je trajao taj razgovor po vama?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sećam se da je trajao prilično dugo. Znači nekoliko sati. Sad koliko tačno, ne znam, ali barem dva sata. Možda i duže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onda očigledno nije objavljeno sve ono o čemu ste pričali, pretpostavljam da je bilo i razgovora i šire i da ste vi izabrali ono šta ste smatrali da vam je... da ste se fokusirali na ono šta je interesantno za čitaoca, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da je tom razgovoru prisustvovao fotograf i još jedan vaš kolega. Mogu li znati koji je još kolga bio tada sa vama? Da li se sećate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sećam se. To je bio Dragan Vlahović. On je tada bio zamenik glavnog urednika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači to je, da kažem, ista ekipa, delom ista ekipa koja je upravo i došla iz Vukovara, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste zajedno došli i zajedno otišli od Šljivančanina, vas trojica?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ču vam sada reći poziciju mog klijenta, a pokušaću da vam osvežim pamćenje u vezi nekih detalja intervjuja. Da li se sada sećate da su tom prilikom reči Dragana Vlahovića bile usmerene ka Šljivančaninu: "Zašto ga niste bacili u Vuku?", misleći na predstavnika Međunarodnog crvenog krsta. Da li se toga sećate da je tako išao razgovor?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sad se sećam toga. Bilo je takvih dobacivanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A još jedan podatak. Tužilac vas je pitao da li je Šljivančanin imao neke primedbe u kasnijim vašim susretima. Da li se sećate, da li vam se vraća pamćenje, da je Šljivančanin nezadovoljan nekim delovima teksta, a posebno tom naslovnom stranom i činjenicom da je nazvan Vitezom iz Vukovara, prigovarao Vlahoviću, pa da je čak Vlahović ponudio da se napravi neki novi intervju, ali Šljivančanin je to odbio, jer je već tada tekst bio objavljen? Da li vam je nešto o tome možda poznato?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jeste, poznato mi je da je otprilike takav bio odnos između njih dvojice. Šljivančanin je mislio da je ovo na neki način preterano, ali na kraju je ostalo tako kako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali u svakom slučaju, zbog brzine objavljivanja tog intervjuja, taj tekst nikad nije dat Šljivančaninu na autorizaciju, pre objavljivanja, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi sačuvali vaše beleške iz tog perioda? Da li su čuvani audio zapisi intervjuja koji su rađeni? Da li to uopšte postoji u arhivama vašeg lista bivšeg?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nažalost, ništa nije sačuvano od toga. A list više ne postoji, pa ni arhiva.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio znači da ste vi na osnovu vaših beležaka, pre svega, onda kucali tekst. Vi, prilikom sačinjavanja beležaka, niste mogli od reći do reći da unesete svaku reč vašeg sagovornika, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Faktički, da li ja grešim kad zaključujem da je taj intervju ipak vaša interpretacija njegovih reči?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali nadam se, prilično verna intrepretacija.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste i rekli tužiocu. Da li vas je zanimalo prilikom tog razgovora, da li je uopšte tada bilo reči ili možda kasnije, kakav je odnos između Šljivančanina i tog predstavnika Međunarodnog crvenog krsta bio nakon tog incidenta? Konkretno, da li vam je Šljivančanin pričao da je taj čovek, Nicolas Borsinger, sledećeg dana dolazio kod njega u Negoslavce da izravnaju te probleme? Da li se o tome išta sećate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, ali samo tako. Otprilike površno, da su imali i kasnije neke kontakte, ali ne znam detalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, ja će sada uglavnom da završavam izgleda i brže nego što sam mislio. Mojih par samo zadnjih pitanja. Rekli ste tužiocu da ste se i kasnije viđali sa mojim klijentom u nekoliko navrata. Prepostavljam da ste pratili i u tom periodu nastupe ili druge izjave mog klijenta u tom periodu nakon dolaska iz Vukovara?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da li sam pratio? Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ćete potvrditi moju tvrdnju da je on u svojim tim javnim nastupima uvek isticao svoju projugosloVanceku liniju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, mada to više nije bilo popularno ni u jednom delu jugosloVanceke javnosti, osim u nekim manjim grupama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je uvek, ili takoreći uvek, isticao neophodnost očuvanja celovitosti Jugoslavije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da je takoreći u svakoj svojoj izjavi apostrofirao višenacionalni sastav JNA i da je JNA jedina regularna snaga u Jugoslaviji?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Major Šljivančanin je potpuno verovao u to da vojska je sasvim regularna i da je njena dužnost da održava red na svojoj teritoriji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije ušao deo u transkript na engleskom, ali moje pitanje je da je JNA po njemu bila jedina regularna oružana snaga u tadašnjoj Jugoslaviji. Mislim, vi ste čuli moje pitanje, pa ste mi faktički odgovorili kroz prethodno, ali to mi možete potvrditim, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem poštovani Sude, ja sam završio sa unakrsnim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Lukiću. Sada ćemo prekinuti sednicu i nastavićemo u 11.45.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH: Hvala časni Sude, samo nekoliko pitanja u dodatnom ispitivanju. Pre nego što počnem, htEO bih da postavim jedno pitanje vezano za Pravlo 90(H) u vezi sa Odbranom gospodina Šljivančanina i da li je ovo zaista postavljeno pitanje svedoku. Ono što bih želeo da pitam advokata Odbrane, jeste da li ima još nekih aspekata intervjuja oko kojih se optuženi gospodin Šljivančanin nije složio a koja treba postaviti svedoku. Bilo je nekoliko aspekata oko kojih se optuženi nije složio ali u ostatku intervjuja Tužilaštvo bi se oslonilo na ono što se smatra tačnim. Zato bih svog uvažnog kolegu pitao da li se optuženi ne slaže sa bilo kojim delom i ako je to slučaj, da onda to pitanje postavi svedoku. Da li ima bilo čega, to je jedino. Kada ste pitali svedoka, onda ste sugerisali da je ovo bukvalno ono što je on rekao, da su to reči vašeg klijenta a bez obzira na to, niste osporili tačnost bilo kog konkretnog dela intervjuja. U ovom slučaju, ako oni ne predstavljaju pogrešnu poziciju i mišljenje vašeg klijenta, onda bi to, ako je tako trebalo reći svedoku, kako ne bi bilo nikave sumnje. Tako da znate kako stojite i da li postoji bilo

kakav razlog da dovedete u pitanje tačnost bilo kog konkretnog dela koji je bitan za ono što vi tvrdite, onda bi trebalo to direktno da postavite kao pitanje svedoku.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, potpuno shvatam svoju obavezu iz člana 90(H) i očekivao sam, čak mi je gospodin Smith i sada rekao da će pokrenuti to pitanje i vrlo ću vam jasno ovaj put, što se kaže, i ljudski objasniti moju poziciju, odnosno poziciju mog klijenta. Prvo, mislim da sam na stranici 36, u paragrafu 1, stavio svedoku poziciju mog klijenta u odnosu na sadržaj i način rađenja ovog intervjua. Kada sam ja obavio razgovor sa gospodinom Šljivančaninom u vezi sadržaja intervjua, on mi je jednostavno rekao da se nekih delova, posle svih ovih godina ne seća. U tom smislu je i moje pitanje bilo samo... i pozicija klijenta, data na ovoj stranici ovako. Ja jednostavno ne mogu da pitam i da postavljam poziciju klijenta, gde se i on dan danas ne seća i verovatno je i jasno očekivati da ne može čovek da se seća svojih reči od pre 15 godina i u tom smislu sam tako i postavljao pitanja.

SUDIJA PARKER: Iz ovoga šta ste rekli gospodine Lukiću, sasvim mi je jasno da smatrate da ste ispitali unakrsno svedoka, koliko god ste mogli i koliko je trebalo povodom ovog pitanja. Izvolite gospodine Smith.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine svedoče, postaviću vam nekoliko pitanja koja vam nisu postavljena u unakrsnom ispitivanju Odbrane. Moje prvo pitanje odnosi se na gospodina Šljivančanina i njegovo gledište na jugosloVanceku državu 1991. godine. Kada ste razgovarali sa njim 24. novembra, da li je to bila jedina prilika kada ste sa njim razgovarali o pitanjima kao što su njegova gledišta na jugosloVanceku državu i tome slično?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Pre toga nismo imali prilike da razgovaramo, a posle toga nismo tako detaljno i precizno razgovarali o tome.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Odgovorili ste na pitanje mog uvažnog kolege da koliko možete da se setite, verujete da je on možda imao negativni stav prema Josipu Brozu Titu, koji je bio predsednik Jugoslavije u to vreme. Kako ste stekli taj utisak?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran oko toga da li je imao ili nije imao negativan utisak. Prosto, moje mišljenje je da nije imao negativan utisak. Ali nisam siguran u to. Znači, da nije imao negativan stav o Josipu Brozu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Izvinjavam se, možda je postojao problem u transkriptu u vezi sa ovim pitanjem, tako da je to sada razjašnjeno. Hvala vam. Takođe Odbrana vam je postavila pitanje u vezi sa intervjonom koji ste objavili sa gospodinom Šljivančaninom, da je to bilo vaše tumačenje onoga šta je on rekao, odnosno suštine koju je on rekao. Da li verujete da ste to zabeležili tačno ili niste?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Verujem da sam to zabeležio tačno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ako bismo sada mogli da se vratimo na 24. novembar kada ste otišli u Vukovar. Rekli ste da su vas zaustavili na kontrolnom punktu u Šidu, da ste zatim, ako se ne varam, negde u predgrađu Vukovara pokupili gospodina Radaka i da ste zatim nastavili do Vukovara i da se niste zaustavili ni na jednom kontrolnom punktu. Da li se sećate da ste to rekli prilikom unakrsnog ispitivanja?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da kažete da li ste prošli pored nekih kontrolnih punktova dok ste od predgrađa Vukovara ulazili u centar grada, čak i ako vas tamo nisu zaustavljeni?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ako je bilo takvih punktova pored kojih smo prošli, ja se toga ne sećam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U vezi sa Sašom Radakom koji je išao sa vama kao pratnja po gradu i rekli ste da je bio komandant... Ne, izvinjavam se, ne komandant, ali da je bio pripadnik Voda smrti u Vukovaru u vreme sukoba, da li vam se činilo da je on poznata ličnost u gradu, kada je kontaktirao u gradu sa drugim vojnicima ili kada je kontaktirao sa nekim drugim? Ili da to nije bio slučaj?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da procenim da li je bio poznata ličnost, ali je pokazao da se dobro snalazi u gradu i da poznaje ulice, pošto su mnoge ulice bile neprohodne zbog ruševina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Opisali ste nam da ste videli određeni broj leševa u Medicinskom centru, na mestu koje je bilo u blizini bolnice u dvorištu, a takođe ste naveli da su vojnici koji su se tamo nalazili rekli da je nacionalnost tih leševa, da su oni bili srpske nacionalnosti. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislim da je u članku takođe bilo navedeno da su ti vojnici rekli da su te žrtve pobile ustaše?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To nije u tekstu koji sam ja pisao. Ali jeste u jednom tekstu koji je objavljen u tom broju, u istom broju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste nekad mogli da potvrdite da li su te žrtve bile Srbi, Hrvati ili da su bile neke druge nacionalnosti?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nikad nisam dobio neke pouzdane dokaze o nacionalnom poreklu tih žrtava i o tome ko je njih likvidirao, čijom su krivicom oni pobijeni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, izvor te informacije bili su vojnici JNA koji su se nalazili na tom mestu gde su bili i leševi. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Postavljeno vam je više pitanja o tome da li ste vi nešto znali o tome kakvo je bilo mišljenje u javnosti o onome šta se tokom ta tri meseca dešavalo u Vukovaru. A teme u vezi kojih su vam postavljana pitanja u toku unakrsnog ispitivanja i to su vam postavljala sva tri advokata Odbrane, bile su teme kao što je razlog zašto su snage JNA i druge snage uopšte bile тамо u Vukovaru. Postavljeno vam je pitanje da li su Hrvati počinili neka zverstva u Vukovaru. Takođe su vam postavljana pitanja povezana sa ubistvima civila, srpskih civila u Gospicu, gradu u blizini Vukovara, a postavljana su vam i pitanja koja su se odnosila na odbranu grada i šta ste vi znali o tome kako su, na primer, Hrvati branili grad. Ja bih želeo da razjasnimo koja je osnova onoga šta vi o tome znate. Prvo, sa znanjem iz prve ruke koje ste imali o onome šta se dešavalo u Vukovaru. Očigledno vi ste bili тамо 24. novembra. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I niste razgovarali ni sa kim iz samog Vukovara, na primer, sa nekim izbeglicama ili vojnicima koji su bili u Vukovaru pre nego što ste тамо otišli 24. novembra. Da li je to tačno? Ili ste razgovarali?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Lukiću.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT LUKIĆ: Mi mislimo da je ovo suviše sugestivno pitanje da postavi tužilačka strana. Mogao je jednostavno da pita svedoka: "Da li ste razgovarali s nekim i s kim?". Ovako se baš navodi svedok.

TUŽILAC SMITH: I ja bih to rekao, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da, zaista vidim gde je problem, ali osim toga što moram da pogledam ovo veoma dugačko pitanje, ne vidim da je postojao neki problem. Ali možete da preformulišete to pitanje. Ako će gospodin Lukić da bude zadovoljan, to će da bude dobro.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine svedoče, da li ste imali neko znanje iz prve ruke koje ste saznali od kapetana Radića ili majora Šljivančanina, vezano za njihovu ulogu u Vukovaru? Da li ste imali neko znanje iz prve ruke vezano za događaje u Vukovaru od nekih drugih ljudi, pre nego što ste otišli tamo 24. novembra?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pre nego što sam otišao u Vukovar, moja saznanja iz prve ruke bila su ona koja sam dobijao iz Informacionog centra koji je tada postojao u Beogradu i bavio se prikupljanjem dokumentacije i svedočenja o događajima na tom području. Znači, ne samo Vukovar, nego i okolina gde su na raznim mestima bile razne borbe. Znači, u tom Informacionom centru prikupljane su izjave izbeglica, svedoka i svih onih koji su dolazili tu sa namerom da daju iskaz o tome šta se tačno događalo. Znači, to su bila neka svedočanstva i informacije koje sam ja imao takoreći iz prve ruke, jer sam u tom centru često bio, čitao te izjave i ponekad sretao ljudi koji su dolazili da tamo daju iskaze. To bi bilo jedino šta sam imao kao informaciju iz prve ruke. Sve ostale su bile iz medija i iz drugih posrednih izvora. A kada sam se sreo sa kapetanom Radićem i sa Šljivančaninom, otprilike ono šta su oni meni ispričali, ja sam pokušao i da prenesem u tim tekstovima koji su objavljeni. Znači, nemam nekih drugih informacija koje sam od njih saznao, a da nisu objavljene.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A taj Informativni centar, da li je iza njega u to vreme stajala srpska Vlada?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je bila nevladina organizacija koja je samostalno radila.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste pročitali neke od tih izjava pre nego što ste otišli u Vukovar ili je to bilo posle vašeg odlaska?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: I pre i posle. Znači, čitao sam takve izjave i slušao neka svedočenja i pre nego što sam otišao u Vukovar.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pomenuli ste da je u javnosti postojalo mišljenje ili da ste saznali da su Hrvati u Vukovaru počinili neka zvrestva za vreme borbi. Da li ste to pročitali u ovim svedočanstvima ili je to bilo nešto što ste čuli u medijima ili pročitali u nekim člancima koji su objavljeni u štampi?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Toga je bilo i u medijima, ali sam saznao iz svedočenja izbeglica. Oni su govorili o tome da su se tamo događale takve stvari.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koji su to konkretni događaji, koja su to konkretna zverstva za koja ste čuli da su se dogodila u Vukovaru iz tih svedočanstava? Da li možete toga da se setite ili ne možete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa detalja ne mogu, ali mogu uopšteno da se setim da je bila reč o proterivanju iz kuća, o noćnim likvidacijama, o odvođenju pojedinih članova porodice ili čitavih porodica iz njihovih kuća, koji su kasnije nestajali. Nisu mogli da se nađu više i nije im se znala sudbina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste za neke od tih informacija saznali iz štampe?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je bilo mnogo takvih informacija objavljenih u štampi?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da procenim da li je mnogo, ali bilo ih je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislim da ste tvrdili u unakrsnom ispitivanju da je svakako 1991. godine i u vreme borbi u Vukovaru štampa bila pod strogom kontrolom države?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Štampa je bila pod kontrolom države, ali možda bi moglo da se izostavi ovo strogo. Znači, tu je moglo da se pojavi i ponešto šta je izmicalo kontroli države.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe ste pomenuli i način na koji je država kontrolisala štampu i rekli ste da su oni držali ljude na ključnim pozicijama u redakcijama i da su oni određivali ko će da budu glavni urednici. Da li se to dešavalo u to vreme, da su

ljudi koji su bili za Miloševića postavljeni na takve položaje u to vreme u vodećim listovima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je to bio jedan od razloga zašto ste otisli iz "Politike" 1989. godine, zbog kontrole koju je država sprovodila nad štampom ili je postojao neki drugi razlog?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Bilo je i drugih razloga, ali taj razlog je bio odlučujući.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada je reč o tome na koji način je država kontrolisala štampu u to vreme, kako su utvrđivali tu kontrolu? Da li u pogledu sadržaja koji je objavlјivan ili pre u pogledu načina na koji su tekstovi objavlјivani, stila kojim je pisano? Molim vas da li biste mogli to da objasnite ako možete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa tu nije išlo do takvih detalja da se utiče na sam stil pisanja, ali u svakom slučaju, preko ključnih ljudi koji određuju uređivačku politiku birane su teme, odnosno nametane određene teme, a neke druge stavljane u drugi plan. Ukoliko bi došlo do toga da novinar ili redakcija pripremi neki članak koji ne odgovara tadašnjim stavovima vlasti, taj tekst jednostavno ne bi bio objavljen. Ukoliko bi novinar ponavljal takav pristup, onda bi rizikovao da ostane bez posla, mada se to nije često događalo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako je taj uticaj države na medije odražavao na objektivnost novina koje su u to vreme objavlјivane, u smislu objavlјivanja istine o događajima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa u to vreme u osnovi je postojala jedna prilično dobra novinarska škola i nekakvi standardi novinarstva koji su prosto morali javno da se poštuju da bi se uopšte nešto objavilo. Znači, nije bilo jednostavno nametati bilo čiju kontrolu. I kada se ta kontrola nametala, trebalo je to da se radi dosta vešto da bi bilo uspešno i da ne bi bilo očigledno i da ne bi naišlo na otpor javnosti. Dakle, privid objektivnosti je morao da postoji, a koliko su sadržaji bili objektivni, to je ipak zavisilo od novinara i njihovih urednika.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U to vreme, 1991. godine ako bi, na primer, bilo nekih izveštaja vezanih za zverstva koja su počinile srpske snage nad hrvatskim žrtvama, kolika je bila verovatnoća da bi to da bude objavljen u novimama, s obzirom na ovu državnu kontrolu o kojoj nam gorovite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa prepostavljam da bi bila manja verovatnoća da se to objavi, nego kada bi bio slučaj o zločinima druge strane.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, u tom smislu javno mnjenje su oblikovali novinari, ali takođe i državna politika. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste imali priliku da čitate bilo koje hrvatske novine koje su izlazile u to vreme, na primer, 1991. godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li su u tim hrvatskim novinama objavljivali priče koje su imale veze sa zverstvima koje su hrvatski vojnici počinili... hrvatski vojnici nad civilnim žrtvama u Vukovaru? Da li ste u tim hrvatskim novinama nekad videli neke takve priče?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da sam ih video.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste svesni kakvo je bilo javno mnjenje, kakva je slika postojala u javnom mnjenju u Hrvatskoj, u Zagrebu? Da li je ta slika koja je postojala u javnom mnjenju bila ista kao slika koja je postojala u javnosti u Beogradu, vezano za zverstva koja su Hrvati počinili nad Srbima ili ne možete to da kažete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumeo. Da li možete da ponovite?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste svesni kakvo je bilo javno mnjenje, kakva je slika postojala u javnom mnjenju u Hrvatskoj, u Zagrebu? Da li je ta slika koja je postojala u javnom mnjenju bila ista kao slika koja je postojala u javnosti u Beogradu, vezano za zverstva koja su Hrvati počinili nad Srbima ili ne možete to da kažete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću, ali moj utisak je, koliko me sećanje, pamćenje drži, da u zagrebačkoj štampi, odnosno u javnosti hrvatske nije bilo saznanja o zverstvima nad Srbima u Vukovaru.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li bi onda moglo da se kaže da je istina o onome šta se dešavalо u Vukovaru možda pre mogla da se sazna na osnovu saznanja iz prve ruke, nego na osnovu onoga šta je objavljivano u štampi?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Moglo bi se reći, s tim što su saznanja iz prve ruke bila gotovo nedostupna javnosti. Znači, javnost je bila prinuđena da se oslanja na saznanja iz medija.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A pomenuli ste mom uvažnom kolegi za vreme unakrsnog ispitivanja ubistvo četrdesetoro dece u sirotištu. Šta još znate o tome? Gde se tvrdilo da se to odigralo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, to su inostrani mediji, čini mi se da je i agencija *Reuters*, pored ostalih, prenela tu vest i ona je utoliko bila ozbiljnije prihvaćena zbog toga. Reč je bila o otkriću negde na teritoriji Vukovara, ali se ostalih detalja ne sećam. Kasnije je ta vest u raznim prilikama i demantovana i potvrđivana, tako da do danas, ja bar nisam siguran da li je to tačno ili nije. Sećam se da je u to bila umešana jedna italijanska novinarka, ali evo, to je sve što pamtim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li se sećate da je neki srpski novinar plasirao tu priču na televiziji, a i u štampi? Jedan mladi srpski novinar?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se tih detalja. Moguće je, ali se ne sećam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ali u svakom slučaju ta priča koja je objavljena u novinama, nikad nije dokazano da je ona tačna. Da li je to tačno? Barem koliko je vama poznato.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, ona je bila predmet osporavanja. Praktično demantovana je, ali ne toliko ubedljivo da bi bila definitivno odbačena i na tome je ostalo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A u vezi sa svedočanstvima koja ste pročitali u Beogradu, u onim svedočanstvima koje ste pročitali u odnosu na ljudе koji su nestali, u vezi sa streljanjima, da li su to bile izjave koje ste dobili od srpskih izbeglica koji su se vratile iz Vukovara?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom od srpskih. Bilo je, ali mnogo manje, i drugih nacionalnosti, ali uglavnom su to bile srpske izbeglice.

TUŽILAC SMITH: Nemam više pitanja časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Smith.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC SMITH: Samo bih imao nekoliko stvari da pokrenem u vezi sa ispravkama transkripta od prethodnih dana. To će da nam oduzme samo par minuta.

SUDIJA PARKER: To bi bilo dobro možda dok je svedok ovde.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, nije u vezi sa ovim svedokom, nego u vezi sa drugim svedocima.

SUDIJA PARKER: Onda bi trebalo da zaključimo sa ovim svedokom. Gospodine Kačareviću, zahvaljujem vam se. Hteo bih da vam kažem sa se ovim vaše svedočenje završava. Pretresno veće vam se mnogo zahvaljuje na vašem prisustvu i na vašoj pomoći koju ste nam pružili. Sada naravno možete da se vratite svom domu i svom radu. Zaista vam se zahvaljujemo. Sudski poslužitelj će vas sada izvesti iz sudnice.

SVEDOK KAČAREVIĆ: Hvala takođe.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. U stvari gospodin Demirdjian će se pozabaviti ovim pitanjem.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Hvala. Kao što je najavio gospodin Smith, imamo dva mala predloga, kako bismo pomogli stranama i Pretresnom veću da se to uradi. Imamo dokumenta koja ćemo da podelimo. Možda bi trebalo da sačekamo sudskog poslužitelja.

SUDIJA PARKER: Mislim da može i službenik Sekretarijata da nam pomogne u tom pogledu.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Časni Sude, imate u ovoj gomili koja je sada podeljena, dva mala dokumenta. Prvi dokument... A možda bi trebalo da pređemo na privatnu sednicu za ova dva predloga, pošto se odnose na zaštićenog svedoka.

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

sekretar: Ponovo smo na javnoj sednici časni Sude.

SUDIJA PARKER: S obzirom na ono šta nam je upravo rečeno, odnosno da trenutno nemamo novih svedoka za ostatak današnjeg dana, sada ćemo da prekinemo sa radom i ponovo ćemo da nastavimo u ponedeljak u 14.15.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje